

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.198/2026/4.
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (cím2)
Az alperes:	vármegyei1 Rendőr-főkapitányság (cím3)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.458/2025/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 51.000 (ötvenegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a helységi1 Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában helység2i Rendőrőrs szolgálatteljesítési

helyen körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot; a működési körzete település1 település. A perbeli időszakban a rendőrsőrsön körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) kialakítására is sor került, amelynek működési körzete a fenti településeken túl további 5 települést foglalt magába.

[2] A felperes a perbeli időszakban saját működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldési, elővezetési, átkísérési, előállított őrzési, kísézői és rendezvénybiztosítási] szolgálati feladatokat – ellentételezés nélkül – rendszeresen ellátott, amelyre figyelemmel előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője – megalapozatlanságra hivatkozással – elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakot érintően 1.033.905 forint megbízási díj és annak 2023. július 6 napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontja képezte. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[4] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját ésösszecszerúségét is – elsödlegetesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.033.905 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(3), (5)-(6) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében foglaltakra, valamint a kúriai döntéseken nyugvó bírói gyakorlatra alapította. Rögzítette, hogy a perben azt vizsgálta, hogy a felperes a perbeli időszakban olyan, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat ellátott-e, amelyek többletfeladatnak minősülnek. A Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezések értelmében pedig azt kellett vizsgálnia, hogy a feladatellátás rendszeresnek minősült-e, illetőleg jelentős többletmunkát eredményezett-e. A perben nem volt vitatott a feladatellátás és az sem, hogy arra mikor került sor, ugyanis az alperes a felperes által csatolt

kimutatásban foglalt adatok valóságát elfogadta. Megállapította, hogy a felperes az általa megjelölt feladatokat a saját beosztásának ellátása mellett rendszeresen (nem eseti jelleggel), a szolgálati idejének jelentős részében ellátta, ami számára jelentős többletmunkát jelentett. Ezen jogosultságot a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem befolyásolja, ahogyan a Hszt. 2023. február 1. napján megvalósult jogszabályváltozás sem, amely időszakokban a felperes folyamatosan és rendszeresen (nem eseti jelleggel) a kinevezése szerinti beosztáshoz nem tartozó feladatokat végzett. Mindezt a csatolt kimutatás is alátámasztja, miszerint a többletfeladatok nemcsak rendszeresnek, hanem jelentős mértékűnek is bizonyultak, hiszen a legtöbb szolgálatára kiterjedtek. Utalt a Fővárosi Ítéltábla által kialakított gyakorlatra is, azon eseti döntésekre, amelyekből a jogszabályváltozásokkal érintett időszakok kapcsán elvégzett jogértelmezések kitűnnek. Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára, melyet nem lehet úgy értelmezni, hogy a hivatásos állomány tagja minden olyan feladatot, amelynek ellátására a végzettsége és képzettsége okán alkalmas, ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. Mindezekre tekintettel a felperes a megbízási díjra – a perbeli időszak egészét érintően – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogosult. A megbízási díj mértéke tekintetében akként foglalt állást, hogy a felperes többletfeladatai (működési körzeten kívüli feladatellátás) a szolgálatai jelentős részét tették ki, amelyek során a rendvédelmi illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága és sokrétűsége alapján arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását; másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díjnak az illetményalap 50%-ban történő megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes megbízási díjra való jogosultságát megállapította. Jogszabálysértésként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4), (5) bekezdéseit, a Kp. 78. § ((1), (2) bekezdései alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdését, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a veszélyhelyzet idején teljesített szolgálat nem alapozza meg a megbízási díjra való jogosultságot, mivel az ezen időszakban ellátott feladatok a körzeti megbízott munkaköréhez tartoztak, azt köteles volt ellátni. Nincs külön vészhelyzeti rendőri állomány, nincs rá külön beosztás sem, az valamennyi rendőr együttes feladatellátását jelenti. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a KMB Csoport létrehozásának célját, valamint a KMB Csoport és a körzeti megbízott működési körzete közötti különbséget, a kettő között nincs határvonal, a körzeti megbízottnak a KMB Csoport teljes működési körzetében el kell látnia a feladatait. Ezt a jogértelmezést erősíti a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től módosult 2. pontja is, mely egyértelművé teszi, hogy a körzeti megbízottnak nem csak a működési körzetében, hanem a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén kell ellátni a feladatait. Hivatkozott a Hszt. 2023. február 1-jei módosítására azzal, hogy a megbízási díjjal kapcsolatban már a “kezdetekkor” megegyezett a jogalkotó szándéka az alperesi jogszabályértelmezéssel, miszerint a hivatásos állomány tagjai ne kapjanak megbízási díjat olyan feladatellátásért, amely kapcsolódik az eredeti beosztásukhoz, nem okoz jelentős

többletterhelést, illetve amelynek végrehajtása minden rendőrnek kötelessége. Ennek tükrében a peresített időszak eltérő megítélés alá eshet a jogszabály értelmezése szempontjából (figyelemmel arra is, hogy a tárgyban "citált" kúriai döntések az érintett jogszabály-módosítást megelőzően születtek). Mindezekre figyelemmel kérte, hogy a 2023. februártól érvényes rendelkezések értelmezésére a fentiekre figyelemmel kerüljön sor. Hangsúlyozta, a rendőrségnél két külön szabályzat van a járőrökre és a körzeti megbízottakra, azonban e beosztások feladatai részben fedik egymást, vagyis a felperes is köteles volt járőrfeladatokat ellátni, az számára többletfeladatot nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása ellentmond a KMB Szabályzat 37. pontjának, mely szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Az elsőfokú ítélet nem kellő súllyal veszi figyelembe a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonására vonatkozó szabályozást, mely 5 esetet említ, amikor a felperes eseti jelleggel elvonható a működési körzetéből. A megbízási díj mértékének megállapítása a munkáltató mérlegelési joga, amely munkáltatói jogot az ítéletben 75%-os mértékben megállapított díjazás elvonja. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, sem többletterhelés, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő mértékű megbízási díj megállapítása indokolt.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálatok kapcsán kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. A KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, és a per alapjául szolgáló járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszerezettek voltak. A Kúria BH2018.259., Kf.VII.39.246/2020/3., Kf.VII.37.193/2020/8. számú ítéleteire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.323/2023/5., 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4., 3.Kf. 700.482/2023/5., 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéleteire, és kiemelte, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul megbízási díj jár.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott, valamint az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét tette vitássá; azon túlmenően anyagi jogi felülvizsgálatot kért: e körben a jogalapot vitatta; az összecszerűség tekintetében (azaz a másodlagos fellebbezési kérelmet illetően) részletes nyilatkozatot nem tett. Erre figyelemmel az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján vizsgálta; annak eredményeként megállapította, hogy a törvényszék a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, az érdemi döntésének indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság szintén egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[10] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi és anyagi jogi kifogásokat is megfogalmazott, az ítéltábla előjáróban az eljárási kifogások megalapozottságát vizsgálta.

[11] A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései szerint az elsőfokú ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmeit, nyilatkozatait és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. A jogi indokolásban a bíróság az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését rögzíti, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak fogadott el, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre, és nem minden egyes részletre kell kiterjednie (Kf.VII.38.187/2021/11.). Az indokolási kötelezettség megsértését – ahogyan arra a Kúria több határozatában (Kf.VII.39.301/2020/3., Kf.VII.39.245/2020/4., Kfv.VII.37.573/2020/5., Kf.VII.39.231/2021/5. stb.) is rámutatott, – pusztán azon az alapon, hogy a fél a támadott ítéletben szereplő érvekkel és jogértelmezéssel nem ért egyet, megállapítani nem lehet.

[12] Az alperesi fellebbezés alapján a másodfokú bíróság számára a felülbírálat terjedelme a Kp. 79. § (2) bekezdésével és a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyíték-értékelés és mérlegelés jogszerűségének, tehát megalapozottságának és okszerűségének, valamint az alperes ezzel kapcsolatos érvelésének a vizsgálatára terjedhetett ki. Amennyiben a fellebbezés az elsőfokú bíróság által figyelembe vett adatok valóságát és az értékelés, mérlegelés megalapozottságát, okszerűségét nem dönti meg, azaz, ha az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte, és a mérlegelése során kirívóan okszerűtlen következtetésre nem jutott, az ítélete ezen megállapításainak felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

[13] Az ítéltábla a fentiek tükrében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében adott jogi érvelés a Kp. 84. §. (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseiben, valamint a Kp. 78. §-a alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat nem sértette meg.

[14] Az ítéltábla ezt követően az elsőfokú ítélet anyagi jogi jogszabályoknak való megfelelését vizsgálta.

[15] Alapvetésként rögzíti, hogy a kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[16] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[17] A másodfokú bíróság ezen túlmenően rámutat, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi

rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[18] Az, hogy a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 70. §-ának rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartoznának. A Szolgálati szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni annak 67. § (1) bekezdésében írtakat, miszerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetén a KMB Szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A Szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati előjárónak csupán arra ad a lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[19] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtenek a felperes beosztásának a járőri beosztással történő bővítésére. Az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2.

pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan állapította meg, hogy a felperesnek ezen időszakra is megbízási díj jár.

[20] A szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógensek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016.M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek, sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e és az is, hogy milyen feltételekkel (BH2015.79.).

[21] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért a 2022. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított.

[22] Az elsőfokú bíróság e kérdésben akként foglalt állást, hogy a felperes ezen időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladat ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett; amellyel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

[23] A perbeli esetben a kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja,

valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására kötelezhető lenne. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is helytálló döntést hozott.

[24] Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia, ezzel összefüggésben azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ában megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen feltételrendszer mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe. Annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé beilleszthetők voltak. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladat ellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét. Így a másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl.

[25] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[26] A pereszes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[27] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a (82.712 forint) fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[28] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 13.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró